

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215010155
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2215010155.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného V. Y. pre zločin ublíženia na zdraví formou účasti podľa § 21 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona k § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 11.3.2020, sp. zn. 2T/40/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.4.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 11.3.2020, sp. zn. 2T/40/2015 obžalovaného V. Y. podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby Krajskej prokuratúry Trnava sp. zn. Kv 51/14/2200 pre zločin ublíženia na zdraví formou účasti podľa § 21 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona k § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že od mesiaca roku 2013 do mesiaca roku 2014 na doposiaľ nezistenom mieste požiadal doposiaľ neznámych páchatel'ov, aby jeho a jeho tehotnú priateľku B. V. zbili tak, aby potratila plod a následne dňa 04.04.2014 v čase okolo 20:40 hodine medzi obcami Etreho Kračany a Kľučiarove Kračany, okres Dunajská Streda, štyria doposiaľ nezistení páchatelia na cestu položili konáre, aby takto zastavili osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ev. číslo DS171AZ striebornej farby, v ktorom vozidle cestoval obvinený a jeho tehotná priateľka B. V. a potom ako auto zastavilo dvaja páchatelia vytiahli násilím z pravej strany motorového vozidla poškodenú B. V. a ďalší dvaja z ľavej strany obvineného, hodili ich na zem a začali do nich kopať a udierať, po čom na nich kričali slovami „daj sem peniaze ty buzerant, čím B. V. boli uvedeným konaním spôsobené mnohopočetné hematómy na prednej brušnej strene a na dolných a horných končatinách, po chrbte, drieku i stehnách v dôsledku čoho došlo k úmrtiu plodu matky B. V., ktorej doba liečby a práceneschopnosti trvala od 04.04.2014 do 06.06.2014, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie prokurátorka, a to bezprostredne po jeho vyhlásení, do výroku o vine a do výroku o oslobodení. Obžalovaný sa práva podať odvolanie vzdal.

3. Prokurátorka svoje odvolanie odôvodnila písomným podaním zo dňa 03.06.2020 nasledovne (skrátene):

3.1. Okresný súd Dunajská Streda správne poukázal na skutočnosť, že v predmetnej trestnej veci boli vytvorené dve skupiny svedeckých výpovedí, jednak tí, ktorí sa nevedeli vyjadriť k samotnému skutku - A. V., M. V., T. K., T. V., B. Q., D. C. a ďalší svedkovia a potom tí, ktorí mali obžalovaného nepriamo usvedčovať z účasti na tomto skutku - J. P., Y. Y. a J. B..

3.2. Čo sa týka prvej skupiny svedkov, boli vypočutí A. V., M. V., T. K., T. V., B. Q., D. C., ktorí sa vo svojej výpovedi vyjadrovali najmä k vzájomnému vzťahu obžalovaného a poškodenej. Svedkyňa D. C. sa vo svojej výpovedi vyjadrila aj k incidentu z roku 2014, kedy svedok Y. Y. a obžalovaný mali potýčku, Y. Y. napadol V. Y. (túto skutočnosť potvrdil vo svojej výpovedi v prípravnom konaní aj svedok Y. Y.).

3.3. Vo veci boli tak v prípravnom konaní, ako i na jednotlivých hlavných pojednávaniach vypočutí súdom označení iba ako „ďalší svedkovia“, a to konkrétne L. Q., B. C., M. P. (všetci boli vypočutí vo vzťahu k športovému oblečeniu, resp. kuklám), F. P. (vypovedal ako brat svedka J. P.), T. K. (ako bývalý priateľ poškodenej sa vyjadril k správaniu sa obžalovaného V. Y.). S týmito výpoveďami sa však Okresný súd Dunajská Streda, tak ako i s výpoveďou svedkyne D. C. pri svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal, ani ich nespomenul.

3.4. Ďalej poukazuje na výpovede svedkov J. P., Y. Y. a J. B., pričom uvádza, že so závermi súdu ohľadom týchto troch svedkov sa nie je možné stotožniť z nasledovných dôvodov:

X.X. Vo vzťahu k výpovedi svedka J. P. je po zmene jeho výpovede na hlavnom pojednávaní v prospech obžalovaného na posúdení súdu, ako sa s touto skutočnosťou vysporiada.

3.6. Vo vzťahu k priebehu výsluchov svedkov J. B. a Y. Y. na mieste uviesť nasledovné:

3.7. Svedok J. B. bol súdom vypočutý na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.10.2019, kedy uviedol, že sa vôbec na nič také nepamätá, na ďalšie položené otázky odpovedal neurčito, preto bolo zo strany prokuratúry navrhnuté prečítať výpoveď svedka z prípravného konania. Po prečítaní výpovede z prípravného konania sa svedok vyjadril konkrétne ku skutočnosti, že si vôbec nepamätá na stretnutie na parkovisku OÚ Gabčíkovo, také parkovisko podľa vyjadrenia svedka tam ani nie je. Následne boli svedkovi položené zo strany prokuratúry otázky, či sa pred dnešným hlavným pojednávaním s obžalovaným rozprávali, svedok najprv uviedol „nie“, na ďalšie otázky „áno, pozdravil som ho“, následne svedok priznal, že sa rozprávali „pýtal sa, či dôjde aj Y. a ja som mu povedal, že neviem, lebo s ním vôbec nie som v kontakte“. Na poslednú otázku zo strany prokuratúry vo vzťahu k rozporom pri výpovedi vo vzťahu k výpovedi z prípravného konania svedok uviedol, že viacerým veciam nerozumie a podpíše ich, čo má s tým teraz robiť.

3.8. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.11.2019 svedok Y. Y. na otázku prokurátorky, čo vie ohľadom veci obžalovaného, čo mu je kladené za vinu svedok odpovedal „už sa presne nepamätám na všetko, toto sa stalo pred pár rokmi, naposledy som vypovedal veľmi dávno a už si nie som istý, že čo sa presne stalo, už sa presne nepamätám“. S poukazom na skutočnosť, že na ďalšie otázky svedok odpovedal neurčito až vyhýbavo, bolo zo strany prokuratúry navrhnuté prečítať výpoveď z prípravného konania. Pred samotným prečítaním výpovede svedka z prípravného konania súdom, súd svedka dotazoval na priebeh výsluchu počas prípravného konania, teda či vypovedal v prítomnosti tlmočníka svedok uviedol, že bol vypočutý v maďarskom jazyku, pričom svedok zároveň uviedol, že na priebeh výsluchu si nepamätá, po vypočutí si prečítal svoju výpoveď a potom to podpísal. Na doplňujúcu otázku prokurátorky svedok dodal, že keď to podpísal, tak to určite bolo v slovenskom jazyku a porozumel tomu, čo podpisoval. Následne bolo zo strany súdu prikročené k prečítaniu výpovede svedka z prípravného konania. Nakoľko zo strany prokuratúry neboli vzhľadnuté rozpory vo výpovedi svedka, po prečítaní výpovede svedka z prípravného konania, aj s poukazom na vyjadrenie svedka na hlavnom pojednávaní pred prečítaním výpovede, neboli zo strany prokuratúry žiadne otázky ani pripomienky na svedka. Súd rovnako nevzhladol potrebu svedka dopočuť, ani mu klásť žiadne doplňujúce otázky, ktoré by mali smerovať k odstráneniu rozporov vo výpovediach.

3.9. Vykonaným dokazovaním bolo podľa názoru prokuratúry preukázané, že obžalovaný V. Y. sa dopustil konania tak, ako je to rozpísané v obžalobe krajskej prokuratúry, ktorá bola na Okresný súd Dunajská Streda doručená dňa 12.3.2015. Trestná činnosť obžalovaného bola preukázaná jednak výpoveďami poškodenej ako i ostatných svedkov, ktorých výpovede sa v určitých častiach dopĺňajú, resp. i vzájomne potvrdzujú, ako i výsledkami znaleckého skúmania. Nie je preto možné sa žiadnym spôsobom stotožniť so záverom súdu vyjadreným v oslobodzujúcom rozsudku, že súd vychádzajúc z týchto okolností, ktoré spochybňujú jednotlivé výpovede z prípravného konania a z hlavných pojednávaní, pričom ani dodatočne čítanými výpoveďami z prípravného konania sa nepodarilo odstrániť jednotlivé rozpory, tieto okolnosti súd vyhodnotil v prospech obžalovaného a ďalej poukazuje na to, že keďže sa nepodarilo v rámci dokazovania vyprodukovať priame dôkazy, ktoré by usvedčovali obžalovaného na príprave a organizovaní tohto útoku, súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, keďže nie je možné uznať vinu na základe iba nepriamych dôkazov, ktoré si navzájom odporujú.

3.10. U svedka J. P. došlo v konaní pred súdom k zmene jeho výpovede, avšak mám za to, že u svedkov J. B. a Y. Y. k zmene výpovede nedošlo, a preto nie je možné konštatovať ani akúkoľvek pochybnosť, resp. nedôveryhodnosť týchto svedkov vo vzťahu k trestnému konaniu.

3.11. Súd napriek vyššie uvedeným skutočnostiam vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, pričom vo svojom rozhodnutí sa pri hodnotení dôkazov riadne nevysporiadal so všetkými okolnosťami prípadu. Súd pri svojom rozhodovaní jednak nevzal do úvahy všetky dovtedy vykonané dôkazy - absentuje uvedenie svedeckých výpovedí svedkov L. Q., B. C., M. P., F. P., T. K. a čiastočne i svedkyne D. C..

3.12. Súd zároveň nesprávne vyhodnotil aj výpovede svedkov J. P., Y. Y. a J. B., poukazujúc na to, že ani dodatočným čítaním výpovedí z prípravného konania sa nepodarilo odstrániť jednotlivé rozpory, pričom u svedkov Y. Y. a ani J. B. nie je na mieste po vykonaní ich výsluchov ustáliť takýto záver.

3.13. S rozhodnutím súdu o oslobodení obžalovaného V. Y. spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. poriadku sa nestotožňujem, rozhodnutie súdu je s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti tak, ako je koncipované, nepreskúmateľné. Súd svoje rozhodnutie založil na ním vyselektovanej časti dôkazov, ktoré nesprávne vyhodnotil, pričom ani nevzal do úvahy iné už v predchádzajúcom konaní vykonané dôkazy, ktoré tvoria ucelený celok.

3.14. Vzhľadom na horeuvedené je nutné konštatovať, že Okresný súd Dunajská Streda mal obžalovaného V. Y. uznať vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, k § 155 ods. 1, ods. 2, písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b) Tr. zákona pre skutok uvedený v obžalobe prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava Kv 51/14/2200 zo dňa 12.3.2015 a uložiť mu za to primeraný trest, a preto navrhujem Krajskému súdu v Trnave, aby podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/40/2015 zo dňa 11.03.2020 a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec príslušnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

4. Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že po oboznámení trestnej veci zotrváva na všetkých písomne uvedených dôvodoch podaného odvolania KP Trnava s tým, že v prípade odvolací súd uzná písomne uvedené dôvody proti oslobodzujúcemu rozsudku OS Dunajská Streda vo výroku o vine ako aj o treste, navrhuje, aby tento druhostupňový súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a to podľa § 321 ods. 1 písm. b) TP a podľa § 322 ods. 1 TP vrátil príslušnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie vo veci.

5. Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný sa pridržiaval toho, čo uviedol jeho obhajca.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podala prokurátorka ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

8. V prvom rade je potrebné uviesť, že vo veci rozhodol prvý krát prvostupňový súd rozsudkom zo dňa 11.10.2017, keď obžalovaného podľa § 285 písmeno c/ Trestného poriadku obžalovaného V. Y. spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

9. Z dôvodu odvolania podaného prokurátorom, krajský súd ako súd odvolací, preskúmal rozsudok okresného súdu ako súdu prvého stupňa a zistil, že prvostupňový súd postupoval pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku. Výsluchy svedkov, na základe výpovedí ktorých súd dospel k oslobodzujúcemu výroku napadnutého rozsudku, neboli vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku a rovnako súd chybné rozhodol o nevykonaní dôkazov - čítania svedeckých výpovedí z prípravného konania. Uvedené chyby v postupe

prvostupňového súdu potom mali za následok nezákonnosť výroku o oslobodení spod obžaloby, napadnutého odvolaním prokurátora.

10. Chybou zrušeného rozsudku bolo, že výsluch svedka J. P. na hlavnom pojednávaní dňa 11.10.2017 sa uskutočnil v príkrom rozpore s ustanoveniami §§ 131 a 132 Trestného poriadku. Následkom tohto nezákonného postupu došlo k situácii, keď súd uviedol svedka do omylu ohľadne jeho povinnosti vypovedať na hlavnom pojednávaní v tom smere, že jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní už na jej začiatku nezákonne konfrontoval s výpoveďou v prípravnom konaní. Na takúto konfrontáciu výpovedí pritom nevznikol žiaden zákonný dôvod. Rovnako okresný súd neskúmal, či svedok má právo odoprieť vypovedať, teda či existujú zákonné dôvody na takéto správanie sa svedka. Intervencia obhajcu do procesu výsluchu svedka, ktorý viedol predseda senátu, bola rovnako v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku o vedení hlavného pojednávania (§ 253 ods. 1, § 261 ods. 3 Trestného poriadku). Zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 11.10.2017 v časti zachytávajúcej výpoveď svedka J. P. pritom vôbec nezodpovedá reálne vykonanému výsluchu tak, ako je zachytený na zvukovom zázname z hlavného pojednávania, zhotovenom súdom

11. Ďalšou chybou zrušeného rozsudku bolo nezákonné rozhodnutie o odmietnutí čítať výpovede svedkov J. B. C. M. a Y. Y. z prípravného konania z dôvodu, že boli vypočutí v prípravnom konaní ako svedkovia za prítomnosti mjr. T. Q. (nezúčastnená osoba), čo však zákon nepripúšťa nakoľko pri prečítaní a podpísaní zápisnice musí byť prítomná osoba bez pomeru k veci, pričom mjr. Q., ako operatívny pracovník polície sa zúčastňoval aktívne na vyšetrovaní tohto prípadu, vypočúval osoby aj vyššie uvedených svedkov. Odvolací súd zistil, že policajt mjr. T. Q. nevykonával ani jedenej výsluch obvineného, poškodenej alebo ktoréhokoľvek zo svedkov. Zo zápisníc o výsluchoch poškodenej a viacerých svedkov v prípravnom konaní vyplýva, že tento policajt sa zúčastňoval pri týchto vyšetrovacích úkonoch ako osoba prítomná pri prečítaní a podpise zápisnice. Z vyšetrovacieho spisu rovnako nevyplýva, že by sa menovaný policajt mal akýmkoľvek spôsobom zúčastňovať vyšetrovania trestnej veci obžalovaného. Je možné, že menovaný policajt sa podieľal na vyšetrovaní trestnej veci obžalovaného, avšak zo zápisníc o výsluchoch, z úradných záznamov, a ani rozhodnutí orgánov prípravného konania, ani iných listín nevyplýva, že by menovaný policajt takéto úkony vykonával.

12. Následne po zrušení veci krajským súdom a vrátení okresnému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie, rozhodol okresný súd napadnutým rozsudkom. Po zrušení v poradí prvého rozsudku okresného súdu a vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie, prvostupňový súd vykonal nové dokazovanie výsluchom výsluchom samotného obžalovaného, poškodenej B. L., J. P., C. M., J. B., Y. Y., S. D..

13. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že z celého trestného spisu v prípravnom konaní, ale ani v rámci dokazovania na hlavných pojednávaniach nebolo preukázané, že kto s kým napadol poškodenú aj s obžalovaným kritického večera, aká bola účasť obžalovaného na tomto útoku, keďže aj zo samotnej výpovede poškodenej vyplýva, že on ju tam chránil a ešte aj predtým ju dodatočne odhovoril z potratu keď sa už nachádzala v nemocnici, pričom nebol vykonaný žiadny priamy dôkaz, že kedy a koho mal najat' obžalovaný ako útočiace osoby, ktorých totožnosť vôbec nebola zistená, hoci niektoré úkony v predprípravnom konaní boli na to zamerané, ale ani dodatočné vyžiadania telekomunikácie teda volania nepreukázali priamu účasť obžalovaného na tomto skutku, ktoré okolnosti súd vyhodnotil v prospech obžalovaného. Súd vychádzajúc z týchto okolností, ktoré spochybňujú jednotlivé výpovede z prípravného konania a z hlavných pojednávanií, pričom ani dodatočne čítanými výpoveďami z prípravného konania sa nepodarilo odstrániť jednotlivé rozpory, tieto okolnosti súd vyhodnotil v prospech obžalovaného a ďalej poukazuje na to, že keďže sa nepodarilo v rámci dokazovania vyprodukovať priame dôkazy, ktoré by usvedčovali obžalovaného na príprave a organizovaní tohto útoku, súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil, keďže nie je možné uznať vinu na základe iba nepriamych dôkazov, ktoré si navzájom odporujú.

14. Na tomto základe prvostupňový súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby Krajskej prokuratúry Trnava sp. zn. Kv 51/14/2200 pre zločin ublíženia na zdraví formou účasti podľa § 21 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona k § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

15. Podstatou odvolacích námietok prokurátorky je, že táto hodnotí dôkazy vykonané v prvostupňovom konaní inak ako prvostupňový súd. Podľa prokurátorky vykonané dôkazy preukazujú, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe kládie za vinu a zároveň jeho konanie napĺňa všetky zákonné znaky žalovaného zločinu.

16. Rovnako ako prvostupňový súd, aj odvolací súd je však toho názoru, že vykonané dôkazy, pri ich zhodnotení každého samostatne, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, nepreukazujú spoľahlivo, bez rozumných pochybností, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý sa mu v obžalobe kládie za vinu.

17. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že na rozhodnutie o vine obžalovaného je potrebné, aby vykonané dôkazy jednoznačne preukazovali, že došlo k naplneniu všetkých zákonných znakov trestného činu. Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní jednoznačne nepotvrdili, že skutok uvedený v obžalobe spáchal obžalovaný, pričom suma dôkazov, ktoré boli vykonané a ktoré by mohli objasniť všetky dôležité skutkové okolnosti, bola vyčerpaná. V takejto situácii správne súd pristúpil k oslobodeniu obžalovaného podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, uplatňujúc zásadu in dubio pro reo.

18. V trestnom konaní je na uznanie viny obžalovaného potrebné preukázať, že sa dopustil konkrétneho konania, ktoré naplňa zákonné znaky konkrétneho trestného činu. Nie je úlohou obžalovaného dokazovať svoju nevinu a zo zákonnej zásady prezumpcie nevinu uvedenej v ustanovení § 2 ods. 4 Trestného poriadku možno vyvodiť, že nepreukázaná vina má rovnaké účinky ako preukázaná nevinu. Rovnako ani pravdepodobnosť, dokonca ani vysoká pravdepodobnosť, že obvinený sa dopustil určitého konania, nepostačuje na jeho odsúdenie. Pokiaľ napriek vyčerpaniu všetkých relevantných dôkazných prostriedkov zostanú rozumné pochybnosti o tom, či sa obvinený dopustil určitého konania, nie je možné ho uznať za vineného a je potrebné uplatniť zásadu in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obvineného.

19. Preukázanie viny obžalovanému zo spáchania trestného činu vyžaduje, aby súd dospel k takémuto rozhodnutiu bez rozumných pochybností, nestačí len určitá miera pravdepodobnosti, ani domnienky smerujúce k určitému záveru.

20. Prvostupňový súd sa tak správne vysporiadal s otázkou naplnenia skutkovej podstaty trestného činu, a to vyhodnotením všetkých dôkazov. Rozhodujúce sú skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a právne závery z nich plynúce. Hodnotenie dôkazov tak, ako to urobil prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku a závery, ku ktorým prišiel, netrpia žiadnou vadou, pre ktorú by bolo potrebné oslobodzujúci výrok zrušiť ako neprávny alebo nezákonný. Pri hodnotení bral súd do úvahy všetky vykonané dôkazy, z nich zistené skutočnosti vyhodnotil logicky správnym spôsobom tak samostatne, ako aj v ich vzájomných súvislostiach. Žiadne z vykonaných dôkazov priamo nesvedčí o vine obžalovaného. Výpovede svedkov J. P. a Y. Y. z prípravného konania priamo neusvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku a rozpory medzi ich výpoveďami na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní súd správne vyhodnotil tak, že podstatne znižujú hodnovernosť výpovedí týchto svedkov.

21. Pokiaľ prokurátorka poukazuje na výpovede svedkov, ktorých súd v odôvodnení svojho rozsudku nespomenul (odsek 3.3 a 3.11), odvolací súd uvádza, že sama prokurátorka neuviedla, v čom majú byť tieto výpovede dôležité, resp. aké skutočnosti svedčiace proti obžalovanému z nich vyplývajú. Podľa názoru odvolacieho súdu tieto výpovede nezohrávajú žiadnu dôležitú úlohu pri rozhodovaní o vine.

22. Skutočnosť, že sa prokurátorka nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku a naopak ponúkajú iné hodnotenie dôkazov, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

23. Skutočnosti uvádzané prokurátorkou v odvolaní jednoznačne a bez pochybnosti nepotvrdzujú spáchanie skutku obžalovaným. V prvom rade prokurátorka poukazuje na výpoveď poškodenej a uvádza, že aj jej výpoveďou bola preukázaná trestná činnosť obžalovaného. Odvolací súd však z jej výpovede nezistil žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že sa obžalovaný dopustil žalovaného skutku. Poškodená vypovedá len k priebehu skutku a z jej výpovede nevyplýva, že práve obžalovaný mal byť objednávateľom skutku.

24. Na základe vyššie uvedeného, rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.